మొగ్గలు

ఉమాశివ

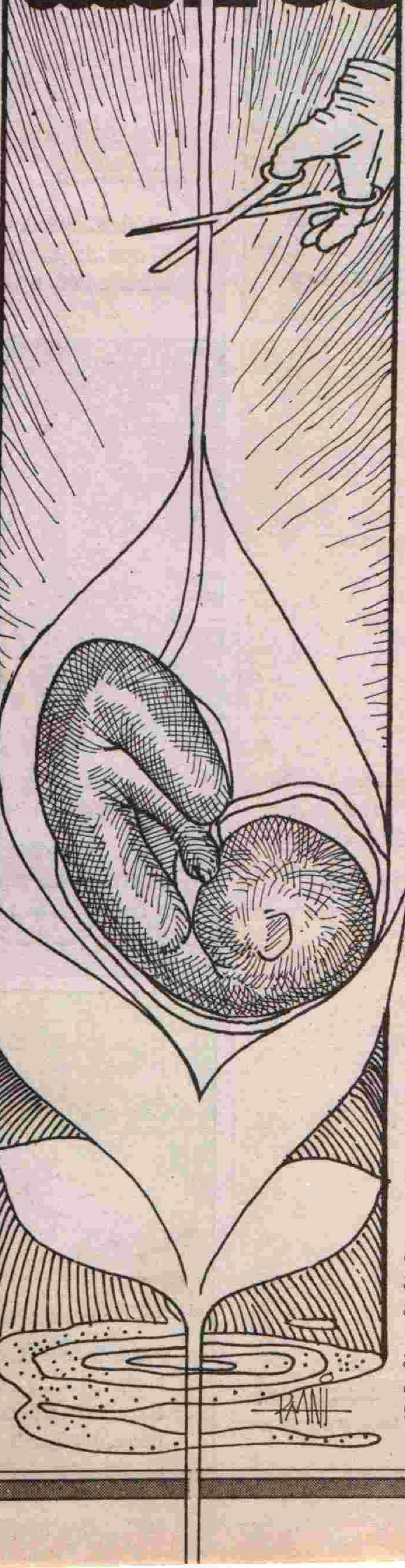

చాలా కాలానికి వచ్చిన మమ్మల్ని చూసి ప్రమద చాలా ఆనందపడిపోయింది. "పని, ఆఫీస్, పిల్లలహోంవర్క్స్ వీటన్నింటితో విసిగిపోయి నీదగ్గరకు వచ్చేశామే"... చెప్పానునేను. "మంచిపని చేసావక్కా... ఎప్పటినుండో నిన్ను చూడాలని మనసు కొట్టుకుపోతోంది. సొంత నర్సింగ్‌హోమ్ నడుపుతున్న కర్మానికి ఒకరోజన్నా వీలుచూసుకుని ఎవరిదగ్గరకీ వెళ్ళడానికి కుదరడం లేదు. అందుకే అమ్మావాళ్ళకు వాళ్ళనే ఒకసారి వచ్చి వెళ్ళమని రాసాను..." అందరికీ కాఫీలందిస్తూ ప్రమద అన్నది.

"ఏమ్మాపాపలూ... ఎలా చదువుతున్నారు" పిల్లలను పలుకరించింది.

"ప్రస్తుతానికి బాగానే చదువుతున్నారు. వీళ్ళిద్దర్ని నీలా డాక్టర్ కోర్స్ చదివించుదామని ఉంది నాకు ఆయనకేమో ఆయనలా ఇంజనీరో లేక ఐ.ఎ.యస్ చదివించుదామని ఉంది. రోజూ ఈ విషయం గురించి ఇద్దరం వాదించుకుంటుంటాం."

"అప్పటికి వాళ్ళేది ఇంట్రస్ట్‌గా చదివితే అది చదివిద్దురుగానిలే. కాని నాసలహా మాత్రం డాక్టర్ కోర్స్ చదివించ వద్దనే...." అన్నది ప్రమద. దాని మాటల్లో ఏదో నిర్లిప్తత .

"అదేమిటే అలా అంటావు.. వైద్యవృత్తి ఎంతో పవిత్రమైనది అంటూండేదానివి పైగా బోలెడు సంపాదిస్తున్నావుకూడాను" ఆశ్చర్యంగా అన్నాను.

"సంపాదనకేమీ కొదవుండదక్కా... పవిత్రతంటావా... ఉదయం లేచింది మొదలు మేం ఎన్ని ఘాతుకాలు చూడాల్సి ఉంటుందో తెలుసా... ఈ వృత్తి అంటేనే విరక్తి పుడుతోంది" అన్నది. 'ఏమిటి ప్రమద ఇలా మాట్లాడుతోంది' అని ఆలోచనలో పడ్డాను.

మర్నాడు ఫలహారాలు ముగిసాక మావారు, మరిది గారు పిల్లల్ని తీసుకుని జూకెళ్దమని ప్రోగ్రాం వేసారు.

"నేనురాలేను రెండు ఎమర్జెన్సీ కేసెస్‌కి అటండ్ అవ్వాలి. రెండు ఆపరేషన్ కేసెస్ ఉన్నాయి" అన్నది ప్రమద.

"సరే మీరంతా జూకి వెళ్ళండని చెప్పి మేం హాస్పటల్‌కి బయలుదేరాం. అప్పటికే అక్కడ చాలా మంది పేషెంట్స్ ఎదురు చూస్తున్నారు. చెప్పొద్దూ... ఆపేషెంట్స్‌ని చూడగానే కాస్త నవ్వు కూడా వచ్చింది. ఎందుకంటే అక్కడ కూర్చున్న పేషెంట్స్‌లో మూడు వంతుల ప్రెగ్నెంట్ లేడీస్. కొందరికి చిన్న కడుపు.. మరికొందరికి నెలలు నిండి పెద్ద కడుపులు. అంతమంది ప్రెగ్నెంట్స్‌ని ఒకచోట చూడడం తమాషాగా అనిపించింది.

ఆయా ఒక్కొక్కర్ని నెంబర్స్ ప్రకారం పిలుస్తూంటే ప్రమద వాళ్ళను పరీక్షించి మందులు రాసివ్వసాగింది. అందర్నీ చూడడం ముగించి, "అక్కా! నేను రౌండ్స్ ముగించుకుని ఆపరేషన్స్ చేసి వచ్చేసరికి కనీసం ముప్పావుగంట పడుతుంది ఈలోగా ఈ బుక్స్ తిరిగేయి. కాఫీ ఫ్లాస్క్‌లో ఉంది" అని చెప్పి అసిస్టెంట్ డాక్టరును తీసుకుని వెళ్ళి గంటలో ఆపరేషన్స్ ముగించుకుని వచ్చి ఆలా కుర్చీలో కూర్చుందోలేదో

"డాక్టర్... ఆ నాలుగో నెంబర్ బెడ్‌మీదున్న పిల్ల ఒకటే అరుస్తుందమ్మా. నొప్పిబాగా వస్తుందట..." గాభరాగా అంటూ వచ్చింది ఆయా.

"ఇద్దరు నర్స్‌లను దగ్గరుంచాను . హెడ్‌నర్స్‌ని కూడా అటెండ్ అవమను. ప్రమాదమేమిలేదు. ఈ కేస్ విషయంలో ఇక నన్ను పిలవకండి"...నిర్లక్ష్యంగా జవాబు చెప్పి కూర్చుంది ప్రమద.

ఇప్పటివరకు నేను చూసిన ప్రమద ఈ ప్రమద ఒకరేనా అని ఆశ్చర్యపోయాను. అలసిపోయిందేమోనని ఫ్లాస్క్ తీసి రెండు కప్పుల కాఫీ పోసి తనకొకటి అందించి నేనొకటి తీసుకున్నాను.

"చాలా తక్కువ సమయంలో నర్సింగ్‌హోంని చక్కగా డెవలప్ చేసావే ప్రమదా నిన్ను చూస్తుంటే చాలా సంతోషంగా ఉంది.." అన్నాను.

చిన్నగా నవ్వింది ప్రమద. ఓ ఐదునిమిషాలలా మాట్లాడుకున్నామో లేదో ఇంకో పేషెంట్ వచ్చింది భర్తతోసహా.

ప్రమద వెళ్ళి ఆమెను చెక్‌చేయ నారంభించింది. టెస్ట్‌లయాక...

"జనరల్ చెకప్‌కి వచ్చారనుకుంటా. షీ ఈజ్ ఆల్‌రైట్. డెలివరీ డేట్ ప్రిస్క్రిప్షన్ మీద రాసాను. ఏడవనెలలో వచ్చి టి.టి. ఇంజక్షన్ తీసుకోమ్మా.అంతదాక ఈ మందులు వాడు..." ప్రిస్క్రిప్షన్ అందిస్తూ అన్నది ప్రమద.

"డాక్టర్ మాకు ఇప్పుడే పిల్లలు వద్దు"..చెప్పింది మెల్లిగా ఆ అమ్మాయి.

"ఆ విషయం మీకు నాలుగో నెల వచ్చాక నిర్ణయించుకున్నారా...పిల్లలు ఇప్పుడే వద్దనుకునేవారు. ఆ విషయంలో ముందు నుండే జాగ్రత్తగా ఉండాలి." తీవ్రంగా అన్నది ప్రమద.

"సారీ డాక్టర్. నేను తెలుసుకునేసరికి చాలా ఆలస్యమైంది. ఇపుడు అబార్షన్ చేయించుకోవాలనుకుంటున్నాం. మీరే చెయ్యాలి ఎలాగైనాసరే"...రిక్వెస్టింగ్ అన్నదామె.

"ఈసారికి బిడ్డను కనేయండి...నెక్స్ట్‌టైమ్ గ్యాప్ ఇద్దురుగాని...." నచ్చజెబుతున్నట్లుగా అన్నది ప్రమద.

"నో డాక్టర్..." భార్య భర్త లిద్దరూ అన్నారు.

"అసలు మీరు ఎందుకు ఇప్పుడే పిల్లలు వద్దనుకుంటున్నారో చెబుతారా..."అనునయంగా అడిగింది.

"నేను...నేను ఎమ్.ఎస్.సి చదువుతున్నాను. నా చదువుకు ఆటంకమవుతుందని"...గొణిగిందామె.

"ఎమ్మెస్సీ చదువుతున్నా నీవు ఇన్నాళ్లూ నీ ప్రెగ్నెన్సీని కన్‌ఫంచేసుకోలేకపోయావా చూడమ్మా...నీవు ఎమ్.ఎస్.సి చదువుతున్నమాట నిజమే కావచ్చు. కాని మీరిద్దరుభార్య భర్తలన్నది నిజమైన విషయం కాదు. నీ మెడలో పసుపుతాడు కేవలం గంట క్రితం వేసుకున్నదని జాకెట్‌కి అంటుకున్న పసుపే చెబుతుంది. పెళ్ళైన ఆడవాళ్ళు మంగళసూత్రాలు లోపలికి వేసుకుంటారు. పెళ్ళైందని నమ్మించాలనుకునే నీలాంటి వాళ్ళు మాత్రమే ఇలా బయటకు వేసుకుంటారు. నీ పర్సనల్ విషయాలు నాకనవసరంకానీ డాక్టర్‌గా నేనెవరికైనా వీలైనంత వరకు అబార్షన్ విరమించుకొమ్మనే సలహా ఇస్తాను. ఈసారికి అబార్షన్ చేసేస్తాను. కాని ఆ తరువాతైనా ఈ అబ్బాయి నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాడో లేదో ఆలోచించుకొమ్మని ఓ ఫ్రెండ్‌లా సలహా ఇస్తున్నాను"

ప్రమద మాటలకు నేను దిమ్మెరపోయి చూస్తున్నాను. తలవంచుకుని కూర్చున్న ఆ అమ్మాయి బుగ్గల మీదుగా నీరు జారిపోతున్నాయి. ఆ అబ్బాయి మాత్రం...

"మీరు అబార్షన్ చేస్తారో లేదో చెప్పండి...మిగతా విషయాలన్నీ మీ కనవసరం. ఇప్పుడు అబార్షన్ చట్ట వ్యతిరేకం కాదు. అబార్షన్ చేసేటట్లైతే మీ ఫీజెంతో చెప్పండి..." రఫ్‌గా అన్నాడు.

"వెరీగుడ్...రూల్స్ అండ్ రెగ్యులేషన్స్ తెల్సిన

అబ్బాయినే ప్రేమించావు. ఎథిక్స్ గురించి మనకెందుకులే. అందరికీ మామూలుగా ఐదువందలు తీసుకుంటాను. ఈ కేసు కాస్త ముదురు కాబట్టి ఐమీన్ ఐదోనెలకూడా రాబోతున్న కాంప్లికేటెడ్ కేస్ కాబట్టి ఎనిమిది వందలు కావాలి..." అంతకంటే పొగరుగా చెప్పింది ప్రమద.

ఆ అబ్బాయి ఆమెని తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు విసురుగా

"ఏమిటే ప్రమదా ఇది...నా కళ్ళు తిరిగిపోతున్నాయి..." అన్నాను. నవ్వింది ప్రమద.

"నాకు రోజూ ఇలాంటి కేసులు కనీనం రెండు మూడు వస్తూంటాయి. ఇందాక నేను చిరాకు పడ్తూంటే ఆశ్చర్యంగా చూసావుచూడు ఆ కేస్‌కూడా ఈ టైపే. చూడు రేపీపాటికి ఆ అబ్బాయి అమ్మాయి మళ్ళీ తప్పకుండా వస్తారు అన్నది.

ఇంతలో నర్స్ వచ్చింది. "ఆ అమ్మాయికి అబార్షన్ అయిపోయింది మేడం, మీరోసారి వచ్చి చూస్తారా..." అన్నది.

"ఇపుడే వస్తానుండక్కా...పోనీ నువ్వూ వస్తావా చూద్దువుగాని...ఆ అమ్మాయి వయసెంతో తెలుసా పదిహేను. రా చూద్దువుగాని..." అన్నది.

నాకెందుకో వెళ్ళబుద్ధికాకున్నా ప్రమదను మౌనంగా అనుసరించాను.

నీరసంగా పడుకుని ఉన్న ఆ అమ్మాయిని చూస్తూంటే ఆశ్చర్యమనిపించింది. ముఖంలో పసితనపు ఛాయలింకాపోని పదిహేనేళ్ళ ముగ్ధ...మోసపోయి ఉంటుందా...లేక హద్దుమీరి ఉంటుందా...ఏంజరిగి ఉంటుంది. మనసెంతో బాధతో నిండింది.

"డాక్టరమ్మా ఓ గంటాగి మా పిల్లను పంపేయండి. మా ఊర్లోవాళ్ళసలే అనుమానపు మనుష్యులు సాయంత్రానికల్లా ఊరు చేరకపోతే లక్ష ప్రశ్నలడుగుతారు"

ఆ పిల్ల తండ్రీ, తల్లీ అడుగుతున్నారు.

"తీసుకెళ్తే తీసుకెళ్ళండి. తరువాత ఆ పిల్లకే ప్రమాదం. సాయంత్రం వరకైనా మా కేర్‌లో ఉంచకపోతే ఎలా. ఆ పిల్ల వయసుకు మించిన అనర్థం ఎలా జరిగిందో జరిగిపోయింది. ఈ అబార్షన్‌కు ఆ శరీరం తట్టుకోవద్దూ..." గట్టిగా కసిరింది ప్రమద.

"నీకు దణ్ణంపెడ్తాం డాక్టరమ్మా...ఈ దవాఖాన్ల ఎవరైనా తెల్సినోళ్ళు మమ్మల్ని చూస్తే మావరువు పోతది...మేం జాగ్రత్తగానే తీసుకపోయి మంచి గ జూసుకుంటం" బ్రతిమిలాడుతున్నారు వాళ్ళు.

కోపంగా వచ్చేసింది ప్రమద: దాన్ని అనుసరించాను నేను. నా కేమిటో ఇదంతా అయోమయంగా ఉంది. పాలిపోయిన నా ముఖంచూసి.

"ఏమిటక్కా అలా అయిపోయావు... ఇంకో కప్పు కాఫీ తాగుతావా ." అడిగింది అల్లరిగా... దాని ముఖంలో దాచుకుందామన్నా దాగని ఆవేదన. "వద్దులే గాని అంత చిన్నమ్మాయి ఎలా కాలు జారిందే... అడిగాను. మాకెలా తెలుస్తాయక్కా.. అవన్నీ నిలదీసి అడగడానికి మేం పోలీసులంకాముగా... అబార్షన్స్ చట్ట బద్ధంకానపుడే నయం, అబార్షన్ చేయమని అడిగే పేషెంట్స్‌కి మేం నచ్చజెప్పే వాళ్ళం. వినకుంటే చట్టంపేరు చెప్పి బెదిరించి కొందరినైనా ఆపగలిగే వాళ్ళం. ఇపుడు ఫీజ్ మీముఖన పారేస్తాం చేస్తే చెయ్యండి లేకపోతే వేరే డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తాం" అంటారు.

ఓ నిమిషమాగి అన్నది. "పెళ్ళయిన ఆడవాళ్ళు.. పుట్టబోయే శిశువు ఆడోమగో తెలుసుకుని ఆడపిల్లని తెలిస్తే చాలు అబార్షన్ చేయించేసుకుంటున్నారు. నూటికి ఎనభై ఈకేసులే మాకు. ఇక పెళ్ళికాని అమ్మాయిలు చదువుకున్న వారు, చదువుకోనివారు, ఉద్యోగస్థులు, విడోస్, వయసుమళ్ళిన స్త్రీలు, టీనేజ్ అమ్మాయిలు, కొత్తగా పెళ్ళైనవారు అందరికీ ఇదీ సర్వసాధారణమైన విషయంగా చాటుగాగానీ, డైరక్ట్‌గానో వచ్చి చేయించు కుంటున్నారు. రోజురోజుకి ఇలాంటి కేసులెక్కువైపో తున్నాయి... ఆవేదనగా చెప్పింది ప్రమద.

"తల్లి దండ్రుల పెంపకం సరిగ్గా ఉండాలేగానీ..." అన్నాను కారణం కనుక్కున్నట్లు.

"అయ్యో అక్కా... వారం క్రితం ఓ అమ్మాయి వచ్చి అడిగింది అబార్షన్ చేయమని మర్నాడు కాలేజీ టైంకి వచ్చి పదింటికి అబార్షన్ చేయించుకుంది. మధ్యాహ్నం వంటి గంటకల్లా ఇంటికెళ్ళిపోతానని గొడవ: కనీసం సాయంత్రం వరకైనా ఉండమన్నాను. నేను త్వరగా ఇంటికెళ్ళకపోతే మావాళ్ళు కంగారు పడి మా అన్నయ్యను నాస్నేహితురాళ్ళ ఇళ్ళకు పంపుతారు. నేవెళ్ళాలి"... అని తొందర పెట్టింది. ఆయాతో రిక్షా పిలిపించుకుని కాలేజీ నుండి ఇంటికి వెళ్తున్నట్లే వెళ్ళింది. అంత జాగ్రత్తగా పెంచుతున్న తల్లిదండ్రులనూ అంత జాగ్రత్తగా నే మోసంచేసింది చూసావా."

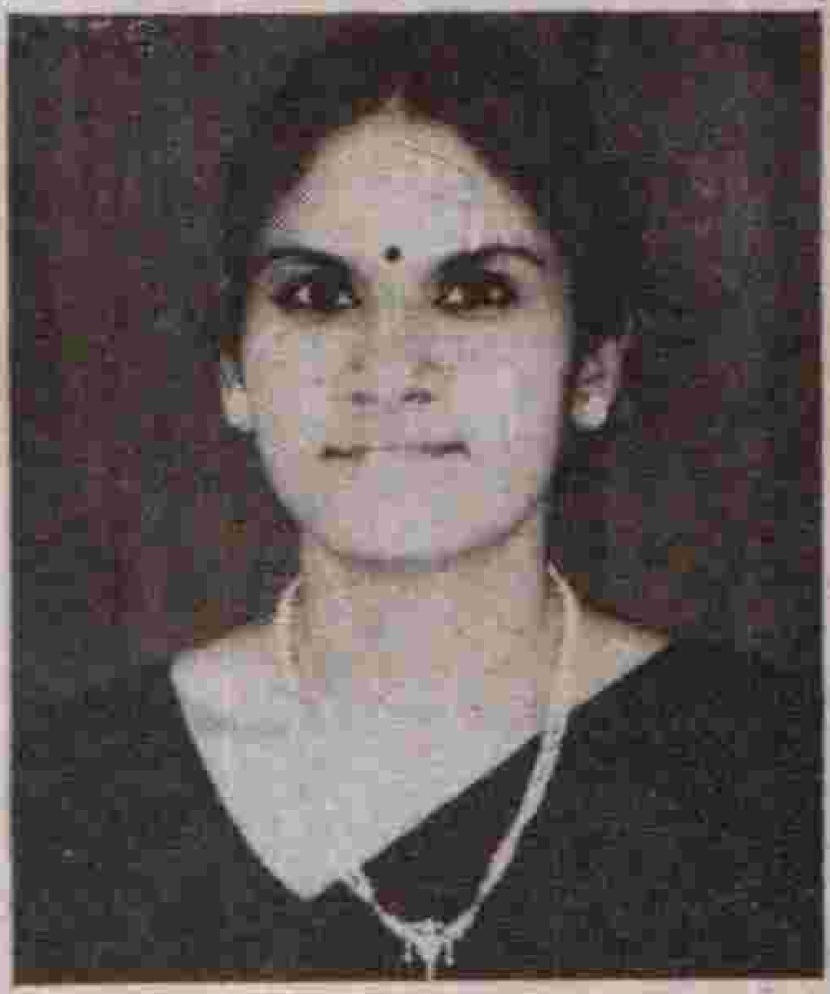

లయనెస్ జి. అరుణ జ్యోతి

విశాఖపట్నం నార్త్ లయనెస్ క్లబ్ అధ్యక్షురాలిగా వివిధ రంగాలలో ఉత్తమసేవలదించినందుకు, లయనెస్ జి. అరుణజ్యోతికి "లయనెస్ ఆఫ్ ది డిస్ట్రిక్ట్ అవార్డ్" లయన్స్ జిల్లా గవర్నరు బహూకరించారు.

వ్యవసాయ కుటుంబంలో జన్మించిన శ్రీమతి అరుణ జ్యోతి, ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం నుంచి డిగ్రీ పొందారు. ఆమె తండ్రి స్వర్గీయ ఆర్. పైడయ్య నాయుడు, విశాఖపట్నం జిల్లా పరిషత్ వ్యవస్థాపక సభ్యులుగా వున్నారు.

సాంఘిక సేవలో వుత్సాహం చూపే శ్రీమతి అరుణ జ్యోతికి ఇండియన్ రెడ్‌క్రాస్ సొసైటీ కార్య నిర్వాహక కమిటీలోనూ, స్థానిక ప్రేమ సమాజంలోను, "అసోసియేషన్ ఫర్ ది కేర్ ఆఫ్ ది ఏజ్‌డ్" సంస్థలో, జీవిత సభ్యత్వం లభించింది. మహిళా దక్షత సమితిలో ఆమె సభ్యురాలు.

లయనెస్ క్లబ్ ఉత్తమ అధ్యక్షురాలిగా ఎన్నికైన శ్రీమతి జి. అరుణ జ్యోతి, విశాఖపట్నంలో జరిగే వివిధ మహిళాభ్యుదయ సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొని, సాంఘికసేవా రంగంలో పురోగమిస్తున్నారు.

—విశాఖ విలేకరి

కొద్ది క్షణాలు మా మధ్య మౌనంగా దొర్లిపోయాయి.

"అది సరే ఇందాక వచ్చిన జంటను పెళ్ళికాని వారిగా ఎలా గుర్తు పట్టావు..." అడిగాను.

"పిచ్చి అక్కా... నా దగ్గరకు వచ్చే వాళ్ళల్లో పెళ్ళికానివారు పెళ్ళయినవారిగా యాక్ట్‌చేసే వారే కాదు పెళ్ళయినవారు పెళ్ళికానివారిలా యాక్ట్‌చేసేవారు కుడా ఉన్నారు." ప్రమద చెబుతుంటే నివ్వెరబోయాను.

"క్రితంనెల ఒకామె యిలాగే స్కానింగ్‌లోనో ఇతర టెస్ట్‌ల్లోనో పుట్టేది ఆడపిల్లని తెలుసుకున్నట్లుంది అబార్షన్స్ ఎంత చట్టబద్ధమైనా సహేతుకమైన కారణం లేకుండా చేసెయ్యంకదా. మొదటిసారే ఏ కారణం చెప్పి అబార్షన్ చేయించుకుంటుంది. అందుకే నాదగ్గరకు వచ్చి... " నన్నో యువకుడు మోసం చేసాడు. అబార్షన్ చేసి నాజీవితం కాపాడమని" ఏడ్చింది. నిజమే కావచ్చునుకుని చేసాను. ఆతరువాత రెండురోజులకే తన భర్తతో గుళ్ళో కనపడింది. నాకు అప్పుడు తట్టింది నేను అబార్షన్ చేసి తీసిన పిండం ఆడపిల్లదని."

"ఈ అబార్షన్ కేసులవల్ల మా డాక్టర్స్‌కి డబ్బుకేం కొదవుండదు. ఒక్కో కేస్‌కి ఐదువందలు నుండి వెయ్యి వరకు సంపాదించుకోగలం. తరువాత ఆ పిండాన్ని మందుల కంపెనీలకో, వైద్య కళాశాలలకో అమ్ముకుని మరో మూడు నాలుగు వేలు సంపాదిస్తాం ...కాని నైతికత మాటేమిటి... అవాంఛనీయమైన పరిస్థితులెదురై అబార్షన్ చేసుకోవాలనుకునే వారికి చట్టం అడ్డుకాకూడదని ఈ చట్టం కానీ..." అసహనంగా తలవిదిల్చింది."అంత అజాగ్రత్తగా ప్రవర్తించి అబార్షన్‌కు డిమాండ్ చెయ్యకపోతే.. ముందే అప్రమత్తంగా ఉంటే..."

నేను వింటున్న విషయాలు నన్నెంత అయోమయంతో పడేసాయంటే చాల సేపు ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాను. ఎటు పయనిస్తున్నాం. ఎందుకిలా జరుగుతోంది. నాతల పగిలిపోతున్నట్లుగా అనిపించింది.

ఈలోగా ఓ అరుగురు యువతీ యువకులు హడావిడిగా వచ్చారు. ప్రమద వాళ్ళను నవ్వుతూ ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టింది.

"గుడ్మాణింగ్ డాక్టర్... సైన్స్ ఫేర్ కోసం మేం అడిగినవి సిద్ధం చేసారా..." కూర్చుంటు అన్నారువాళ్ళు.

"ఆ... రెడీగానే ఉన్నాయి. ఎన్ని కావలిస్తే అన్నీ". ఆయానుపిలిచి "అవి తీసుకురా"...అన్నది.

"ఈరోజుల్లో హాస్పటల్స్‌లో మెడిసిన్స్‌కి కరువు ఉండ వచ్చుకానీ వీటికి మాత్రం కరువు లేదు" అన్నది.

ఏమిటా అని నేను చూస్తుండగానే ముగ్గురు ఆయాలు గాజు పాత్రల్లో ఉంచిన పిండాలను ట్రేలో పెట్టుకుని తీసుకువచ్చారు. నాకళ్ళ ముందునుంచే ఒక్కో గాజు పాత్రే వాళ్ళ కందిస్తున్నారు.

"పసి వయసులోనే కడుపునుండి బలవంతంగా పెరికి వేయబడిన పిండాలు."

"అమ్మ కడుపులో వెచ్చగా ఒదిగి... అమ్మ పడిలో చల్లగా ఎదగాల్సిన పిండాలు."

"శిశువులుగా మారకముందే అసువులు బాసిన పిండాలు"

"మహాపర్వతమంత ఎదగాల్సిన మానవత్వం కుంచించుకుపోయి పిండంగా మారినట్లు..."

"ఒక్కోరెక్కే అందంగా విచ్చుకోవలసిన కసరు మొగ్గలెన్నో కన్నీరు కారుస్తూ కుప్పలు కుప్పలుగా రాలుతున్నట్లు"

"మనిషి తెలివి తేటలు వెర్రి తలలు వేసి అష్టావక్ర పిండంలా మారి ఆగాజు పాత్రలో భద్ర పరచబడినట్లు..."

నాతలనరాలు చిట్లుతున్న ప్రకంపనలో నాకళ్ళ ముందు వింత వింత దృశ్యాలు ఏవేవో!! □